

המוקד להגנת הפרט

مركز الدفاع عن الفرد

רחוב אבו עוביידה 4
ירושלים 97200
טל. 02.6283555
פקס. 02.6276317

شارع أبو عبيده 4
ألقدس ٩٧٢٠٠
هاتف. ٠٢. ٦٢٨٣٥٥٥
فاكس. ٠٢. ٦٢٧٦٣١٧

mail@hamoked.org.il
www.hamoked.org.il

המוקד מודה למאות האנשים
והגופים בישראל ובעולם התומכים
בפעילותו. עיקר המימון מקורו
בישיות מדיניות זרות.

Founded by Dr. Lotte Salzberger
Registered Association
מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
עמותה רשומה
استسه دولوة زلتسرغر -
مكتب الشكاوي - جمعية مسجلة

תאריך: 29.5.2024
בתשובה נא לציין: 71094

לכבוד
רכז/ת הוועדה הבינמשרדית לעניינים הומניטאריים
רשות האוכלוסין וההגירה
רח' מסילת ישרים 6
ירושלים

ביד, באמצעות הלשכה

כבוד יו"ר הוועדה,

הנדון: בקשה לשדרוג מעמד לתושבות קבע מטעמים הומניטאריים
גב' אלעיסאוי, ת"ז

בשם מרשתי, גב' אלעיסאוי, ת"ז, הריני לפנות אליכם בעניין
שדרוג מעמדה למעמד של תושבות קבע מטעמים הומניטאריים.
מצ"ב ייפוי כוח וטופס בקשה.

העובדות הצריכות לעניין

1. גב' אלעיסאוי, ילידת ירדן, התחתנה בשנת 2003 עם תושב קבע, מר
לאחר נישואיהם התגוררו בני הזוג באום טובא
שבירושלים המזרחית, בשכירות.

העתק מתעודת הלידה של גב' אלעיסאוי מצורף ומסומן א;

העתק מתעודת היושר של גב' אלעיסאוי מצורף ומסומן ב.

2. בשנת 2007 קיבלה גב' אלעיסאוי אשרה מסוג ב/1 במסגרת ההליך המדורג, לאחר
שבעלה דאז הגיש עבודה בקשה לאיחוד משפחות. בחודש דצמבר 2009 שודרג
מעמדה של גב' אלעיסאוי לתושבות ארעית במסגרת ההליך המדורג. מאז ועד
היום מעמדה של גב' אלעיסאוי נותר ארעי, ורישונה לשיבת ארעי מוארך מעת
לעת.

3. במהלך שנות נישואיהם נולדו לבני הזוג ארבע בנות – ת"ז
ילידת 2004; ת"ז; ילידת 2005; ת"ז;
ת"ז; ילידת 2009; ו ת"ז;
ילידת 2014. כל הבנות רשומות במרשם האוכלוסין הישראלי,
משולבות במסגרות בירושלים, מקבלות בעיר טיפול רפואי, ומנהלות בה חיי
משפחה וחברה. הבנות הבגירות, עדיין מתגוררות בבית עם אמן.
הן עושות שירות לאומי ובנוסף, הבת לומדת
באוניברסיטה והבת לומדת עברית בבית ספר ללימודי שפות בשם
ומתכוונת למבחן הפסיכומטרי.

העתק תעודת הזהות של גב' אלעיסאוי, בצירוף הספח, מצורף ומסומן ג.

4. בשנת 2011, לאחר שנים של אלימות קשה ביותר שהפעיל כנגדה בעלה לשעבר,
אזרה גב' אלעיסאוי אומץ והגישה נגדו תלונה במשטרה, תלונה אשר הובילה
להגשת כתב אישום נגדו.

העתק כתב האישום מצורף ומסומן ד.

5. במקביל, גב' אלעיסאוי הגישה לבית המשפט לענייני משפחה תביעה למסירת הילדות לרשותה ובקשה לקבלת צו הגנה כנגד בעלה. ביום 6.10.2011 ניתן צו מניעה האוסר על בעלה של גב' אלעיסאוי להיכנס לכפר עיסאווייה למשך שנה. ביום 29.2.2012 ניתן פסק דין המורה על מסירת ההחזקה בבנות לגב' אלעיסאוי באופן מיידי.

העתק מצו המניעה מצורף ומסומן ה ;

העתק מפסק הדין בעניין המשמורת על הילדות מצורף ומסומן ו.

6. ביום 9.1.2012 הוגשה בקשה למתן רישיון לישיבת קבע בישראל מטעמים הומניטאריים לגב' אלעיסאוי.

7. כעבור למעלה משנתיים, ביום 29.4.2014, התקבלה החלטה בבקשה, בה נכתב: "לאחר בחינה מעמיקה של הבקשה ולאור נסיבות הבקשה הספציפיות והמיוחדות שעולות ממקרה זה הרי שהחלטתי לקבל את המלצת חברי הוועדה ולאשר למבקשת רישיון ישיבה ארעי מסוג א/5 לתקופה של שנתיים – שנה בכל פעם. בתום תקופה זו, ייבחן המשך מעמדה של המבקשת בישראל ע"י מטה רשות האוכלוסין, בהתאם לנסיבות העדכניות והרלוונטיות".

העתק ההחלטה מיום 29.4.2014 בבקשה ההומניטארית מצורף ומסומן ז.

8. לקראת תום אותן השנתיים, ביום 22.2.2016, המוקד להגנת הפרט פנה למטה רשות האוכלוסין וההגירה וביקש שבתום תוקפו של הרישיון לישיבת ארעי של גב' אלעיסאוי, ישודרג מעמדה למעמד של תושבות קבע.

9. ביום 16.5.2016 התקבלה החלטת סירוב לבקשה לשדרוג, בה נכתב: "לאחר בחינתי את הבקשה נמצא כי בקשת מרשתך לשדרוג מעמד לקבע אינה עומדת בדרישות הסף לשדרוג מעמד לתושבת קבע היות וקבלת המעמד מלכתחילה לא ניתנה מכוח נוהל המאפשר בסיומו שדרוג, כי אם מכוח הוועדה הבין משרדית, קרי, החלטה שהינה הומניטארית במהותה וחריגה. לפיכך הבקשה לשדרוג מעמד לקבע אינה קריטריונית ודינה להידחות על הסף. גם בבחינת יתר נימוקי הבקשה, לא נמצא כי מתקיים שינוי מהותי בנסיבות או טעמים הומניטאריים מיוחדים שיש בהם כדי להצדיק שדרוג מעמד מרשתך לסוג קבע. לאור האמור, הרי שדין הבקשה להידחות. רישיונה של מרשתך מסוג א/5 יוארך בשנה נוספת ומעת לעת בכפוף לנהלי הרשות. בתום התקופה נדון בבקשה שנית".

העתק ההחלטה מיום 16.5.2016 מצורף ומסומן ח.

10. ביום 3.5.2016 גב' אלעיסאוי התגרשה מבעלה.

העתק מתעודת הגירושין מצורף ומסומן ט.

11. המוקד להגנת הפרט הגיש ערר פנימי כנגד החלטת הסירוב. בהמשך, לאחר שני הליכים על היעדר המענה לערר הפנימי, הוגש ערר על החלטת הסירוב (ערר 2802/18).

12. ביום 29.10.2018 ניתן פסק דין בערר. בפסק הדין נכתב כך:

אכן חלוף הזמן מאז קבלת מעמד ארעי א/5 הומניטרי אין בו כשלעצמו על מנת להצדיק את שדרוג המעמד לרישיון לישיבת קבע, אולם חלוף הזמן צריך להוות שיקול חשוב במכלול השיקולים שיש לשקול לצורך ההכרעה בשאלה האם הגיעה העת לשדרג מעמד במסגרת בחינה הומניטרית. שכן, ככל ששהייתו בישראל של מבקש שדרוג המעמד ארוכה יותר, כך

באופן טבעי מעמיקים זיקותיו לישראל, זאת, כמובן, בהיעדר ראיות לסתור. עמדתו של המשיב לפיה לצורך השדרוג חייב להתרחש שינוי נסיבות, ובהעדרן, מבקש השדרוג חייב להציג קיומם של טעמים הומניטריים חריגים המקימים עילה לשדרוג המעמד, מעוררת קושי לא מבוטל ולמעשה משאירה את מבקש השדרוג שנים ארוכות בחוסר וודאות לגבי עתידו בישראל. גישה זו לפיה מצופה ממי שקיבל מעמד מכוח הליך הומניטרי לשהות בישראל לתקופות בלתי מוגבלות בזמן בהליכי מבחן, ללא שדרוג מעמד, הינה זרה למטריה שעניינה מעמד בישראל, בה מעוגנים הליכים ובהם מתווה עם התחלה, אמצע וסוף.

בנסיבות המקרה, העוררת שוהה בארץ מאז 2003. מעמד ארעי הומניטרי ניתן לה בחודש מרץ 2014. דהיינו, בעת מתן החלטת המשיב הנתקפת בערר דן שהתה העוררת במעמד 5/א הומניטרי תקופה של כ-4 שנים. לעוררת ארבע בנות תושבות קבע, כאמור לעיל, אשר השתלבו במסגרות חינוכיות בארץ. מסכים אני עם טענת העוררים, כי חוסר הוודאות והארעיות בנוגע למעמדה של העוררת פוגע גם בתחושת היציבות והביטחון של הבנות הקטינות. מנגד, מוכן אני לקבל את עמדת המשיב כי לא היה מקום במועד מתן ההחלטה בערר הפנימי לשדרג מיד את מעמדה של העוררת למעמד של תושבת קבע, אולם בשל העובדה כי מרכז חייה של העוררת ובנותיה נמצא בישראל (טענת המשיב כי מקום מושבה של העוררת משתנה פעם ברשות ופעם בישראל כלל לא הוכחה בפניי), ובשים לב לטובת הקטינות, וגם כדי להעניק תחושת יציבות לעוררת ובנותיה, מן הראוי היה כבר באותה ההחלטה לקבוע לוח זמנים מוגדר מראש לשדרוג מעמדה של העוררת בעתיד. הדבר לא נעשה בענייננו.

לאור כל האמור לעיל, הנני מקבל את הערר במובן זה כי הנני קובע שבמועד סיום אשרת תושב ארעי (5/א) של העוררת (קרי, ביום 6.05.19), ובהיעדר מניעה פלילית או ביטחונית כלשהי מעמדה של העוררת ישודרג למעמד של תושבת קבע. 30 יום לפני שדרוג מעמדה לתושבת קבע, תגיש העוררת בקשה מתאימה למשיב לצורך קבלת רישיון לישיבת קבע בישראל בהתאם לאמור בפסק דין זה.

הנני מורה למשיב לשלם לעוררים הוצאות משפט בסך של 3,000 ₪. ההוצאות ישולמו תוך 30 יום מהיום (סעיפים 13-16).

העתק מפסק הדין בערר 2802-18 מצורף ומסומן י.

13. המדינה הגישה ערעור על פסק הדין – עמ"נ 27007-12-18 **מדינת ישראל – משרד הפנים – רשות האוכלוסין וההגירה נ' אלעיסאוי**. אולם, הערעור לא תקף את כלל קביעותיו של בית הדין לעררים בפסק דינו, אלא הוא התמקד בסעד שניתן, ושכבל את שיקול הדעת העתידי של הרשות. בנוסף נטען בערעור כי פסק הדין של בית הדין לעררים אינו מתייחס כנדרש לעדכון שנעשה בינתיים ב"נוהל הטיפול בבקשות לקבלת מעמד מטעמים הומניטריים מיוחדים", שמספרו 5.2.0022, וששמסגרתו נקבע מתווה לטיפול בבקשות לשדרוג מעמד לרישיון לישיבת קבע מטעמים הומניטאריים. הערעור לא תקף את הקביעות של בית הדין לעררים לגבי המשקל שצריך להינתן לחלוף הזמן בבחינת בקשות לשדרוג מעמד, לגבי הפגיעה של חוסר הוודאות והארעיות בבנות הקטינות של גב' אלעיסאוי, או לגבי מרכז החיים של גב' אלעיסאוי.

14. ואכן, בקשתה של המדינה בערעור נוסחה כך: "אשר על כן ולאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את הערעור, ולבטל את ההוראה בפסק דינו של בית הדין לעררים... בדבר מתן רישיון ישיבת קבע בתום תקופת הרישיון של המשיבה" – להבדיל מביטול פסק הדין בכללותו. גם בסעיף 22 לערעור נכתב:

"מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על ביטול החלק מפסק דינו של בית הדין לעררים, במסגרתו הורה למדינה לשדרג את מעמדה של המשיבה למעמד של קבע בתום תקופת הרישיון, וזאת תוך התערבות בשיקול דעתו הרחב של שר הפנים והחלטת הוועדה הבינמשרדית ובניגוד למדיניות משרד הפנים".

15. ביום 5.5.2019 ניתן פסק דין בערעור. בית המשפט קיבל את הערעור, אך גם הוא לא ביטל את פסק הדין של בית הדין לעררים במלואו, אלא קבע רק כי "הערעור מתקבל באופן שסעיפים 15 ו-16 לפסק הדין מבוטלים" (סעיף 10). כלומר, בוטלו רק הסעיפים הנוגעים לסעד האופרטיבי שניתן בפסק הדין (בסעיף 15) ולחייב בהוצאות (בסעיף 16). כל יתר תוכנו של פסק הדין נותר על כנו, ובכלל זה הקביעות של פסק הדין לגבי המשמעות של חלופ הזמן בהקשר של בקשה לשדרוג מעמד מטעמים הומניטאריים, ובפרט במקרה של גב' אלעיסאוי.

העתק מפסק הדין בעמ"ן 27007-12-18 מצורף ומסומן יא.

16. בסמוך לאחר מתן פסק הדין, הוארך רישיונה של גב' אלעיסאוי לשיבת ארעי בשנה נוספת, עד ליום 5.5.2020, והוא חודש מאז אחת לשנה ללא שינויים.

17. אם כן, גב' אלעיסאוי מתגוררת בישראל כדין מזה שנים רבות, והיא מחזיקה ברישיון לשיבת ארעי מאז חודש דצמבר 2009. בקשתה של גב' אלעיסאוי לקבלת מעמד מטעמים הומניטאריים אושרה ביום 29.4.2014, ומאז רישיונה לשיבת ארעי מחודש מעת לעת מטעמים הומניטאריים. על כן, גב' אלעיסאוי עומדת בתנאים שב"נוהל הטיפול בבקשות לקבלת מעמד מטעמים הומניטאריים מיוחדים" להגשת בקשה לשדרוג מעמד לרישיון לשיבת קבע מטעמים הומניטאריים (סעיף ט).

18. בנוסף, גב' אלעיסאוי סובלת משורה של בעיות רפואיות, ובהן [REDACTED] בשל מצבה הרפואי של גב' אלעיסאוי, קשה לה להמשיך ולהגיע ללשכת רשות האוכלוסין מדי שנה על מנת לחדש את רישיון הישיבה שלה. כמו כן, אחרי כל כך הרבה שנים שבהן גב' אלעיסאוי מתגוררת בירושלים עם משפחתה וכל עולמה נמצא כאן, היא רוצה סוף סוף להרגיש ביטחון ויציבות ולהפסיק לחיות תחת האיום המתמיד שהפעם רישיונה לא יוארך והיא תישאר חסרת מעמד.

העתקים ממסמכים רפואיים מצורפים ומסומנים יב.

שדרוג מעמד לרישיון לשיבת קבע מטעמים הומניטאריים

19. הפסיקה מכירה בשהייה ארוכת שנים בישראל במעמד ארעי כשיקול רלוונטי ומשמעותי לעניין שדרוג המעמד של המבקש למעמד של תושבות קבע במסגרת ההליך ההומניטארי. כך היה גם לפני שתוקן "נוהל הטיפול בבקשות לקבלת מעמד מטעמים הומניטאריים מיוחדים", שמספרו 5.2.0022, כך שנכללו בו הוראות מפורשות בעניין האפשרות של שדרוג המעמד, והדברים הם קל וחומר כיום, לאחר התיקון.

20. בעמ"ן (י-ם) 6594-09-18 פלונית נ' רשות האוכלוסין וההגירה – משרד הפנים (פורסם בנבו, 5.5.2019) נקבע כך:

המחלוקת בין הצדדים בתיק זה אינה לעניין עצם קבלת מעמד בישראל (שכן המערערת מחזיקה באשרת א/5 מאז שנת 2005 ואילך). המחלוקת היא על שאלת שדרוג מעמדה של המערערת לתושבת קבע. יצוין כי בעת קבלת החלטתו של המשיב נשוא הערעור שלפניי, הנוהל ההומניטארי שתק ביחס לסוגיה האמורה. עם זאת, הפסיקה הכירה בכך שאין מדובר בהסדר שלילי, וכי במקרים מתאימים על המשיב לאפשר שדרוג מעמד

למי שקיבל מעמד זמני במסגרת הנוהל ההומניטרי. הפסיקה אף הכירה בכך שבמקרים מתאימים, שדרוג המעמד לתושבות קבע יתאפשר במסגרת הנוהל ההומניטרי גם בהעדר שינוי נסיבות מהותי או נסיבות הומניטריות יוצאות דופן, וזאת כדי למנוע מצב של תושבות ארעית נצחית מכוח הנוהל האמור (סעיף 7).

21. שיקול נוסף שתומך בשדרוג המעמד של המבקש למעמד של תושבות קבע מטעמים הומניטאריים, על פי הפסיקה, הוא היותו של המבקש הורה לילדים ישראלים, שזקוקים לביטחון לגבי המשך שהייתו של ההורה שלהם במחיצתם :

אמנם אין לקבל את טענת המשיבים לפיה בחלוף שנתיים מיום קבלת רישיון לישיבת ארעי מטעמים הומניטריים, יש לשדרג באופן אוטומטי את המעמד לרישיון לישיבת קבע. ואולם אין גם לקבל את טענת המערערת לפיה שדרוג המעמד תלוי בנסיבות חדשות. כדי שהרשות תפעל בסבירות, עליה לשקול מעת לעת בקשות לשדרוג המעמד לרישיון לישיבת קבע, ולהכריע בהן לגופן על פי מכלול הנסיבות. דחיית בקשות לשדרוג המעמד לאורך שנים ארוכות, והצגת תנאי סף, לפיו בהעדר שינוי נסיבות אין לדון בבקשות אלה לגופן, אינה סבירה.

נסיבות העניין שלפנינו מלמדות עד כמה שגוי היה שלא לדון בבקשת המשיבים לגופה, אף שמדובר במשפחה ובה ארבעה ילדים, השוהה בישראל כמעט 15 שנה...

מהחלטות שקיבלה המערערת לאורך השנים בעניינם של המשיבים ומטיעוניה בערעור זה, עולה כי לא ניתן די משקל לעובדת אזרחותם של המשיבים 4 ו-5. המשיבים 4 ו-5 הינם כאמור ילידי ישראל, בנים לאבות ישראלים, וככאלה הם אזרחים ישראלים לכל דבר. את עניינם אין לשקול כעניין ש"לפנים משורת הדין". רצונם לחיות בישראל בחיק משפחתם, לצד אימם ואחיהם המשיבים 2,3, מובן וטבעי. לעובדה זו משקל גבוה בבוא המערערת להכריע אם הוכחו לפניו טעמים מיוחדים לשדרוג מעמדם של המשיבים 1-3.

נראה כי גם לעקרון טובת הילד, הן בנוגע למשיבים הישראלים 4 ו-5, והן בנוגע לאחיהם המשיבים 2,3 אשר בגרו במהלך ההליכים האמורים, לא ניתן די משקל. מובן מאליהם כי טובתם של הילדים מחייבת השגת יציבות בחיי המשפחה שלהם, יכולת לתכנן את עתידם ואפשרות לנהל חיים נורמליים שאינם תלויים בהארכות חוזרות ונשנות של רישיונות שהייה. מובן כי שיקול זאת אינו מכריע את הכף כשלעצמו, אך משקלו אינו מבוטל כשהוא מצטרף ליתר השיקולים שלעיל (עמ"ן (י-ם) 59068-01-17 **מדינת ישראל משרד הפנים רשות האוכלוסין וההגירה נ' להב**, סעיפים 8-10 (פורסם בנבו, 28.5.2017)).

וכן :

בבואנו לבחון האם ומתי נוצרת אותה מסה קריטית של נסיבות המצדיקה מתן מעמד של קבע לנתין זר שהוא הורה של ילדים אזרחי ישראל, יש לזכור כי על הפרק עומד לא רק האינטרס של הנתין הזר לשהות בארץ עם ילדיו, אלא עומדת על הפרק גם זכותם של הילדים הישראלים – בעניינם קטינות צעירות – שלא להתנתק ממולדתם או מההורה הזר המגדל אותם. במובן זה דומה עניינם של הורה זר וילדים ישראלים לעניינם של נתין זר ואזרח ישראלי המבקשים להינשא ולחיות יחדיו בישראל, וזאת הרבה יותר מאשר לעניינם של נתין זר המבקש מעמד מטעמים הומניטריים גרידא...

הטענה לפיה אין הבדל של ממש בין מעמד ארעי למעמד של קבע אף היא איננה משכנעת. אך טבעי הוא, שאדם מבקש לעצמו מעמד של קבע כדי שתהיה לו תחושה של יציבות וביטחון. על אחת כמה וכמה אמורים הדברים כאשר מדובר באדם כמו המשיבה שאחראית וחרדה לגורלן שלוש בנותיה הקטינות, שהן אזרחיות ישראליות אשר גדלות וחיות בישראל מילדותן. תחושת היציבות חשובה מאוד גם מבחינת הילדות הקטינות, שמן הסתם מבקשות לדעת שלאמן יש מעמד קבוע בישראל ושהן אינן צריכות לחשוש שמעמדה של אמן יבוטל מסיבה כלשהי (עמ"ן (י-ם) 20942-10-17 **מדינת ישראל – משרד הפנים – רשות האוכלוסין וההגירה נ' זולאג**, סעיפים 7-6 (פורסם בנבו, 27.3.2018)).

22. עוד נקבע בפסיקה כי היעדר האפשרות לקבל מעמד של תושבות קבע במסגרת ההליך ההומניטארי יסכל את התכלית של הנוהל שנועד לתמרץ נשים שנפגעות מאלימות במשפחה לצאת ממערכות היחסים האלימות בהן הן נתונות:

העובדה שהנוהל החדש מתיר הארכה של שנתיים שבמהלכן שוב ייבחן "שינוי בנסיבות" איננה משמיעה, כפי שטענו המשיבים בדיון, כי הם רשאים לבחון לנצח נצחים, אחת לשנתיים, אם חל שינוי בנסיבות אם לאו, וכך לא ליתן לעותרת 1 לעולם ועד מעמד של קבע...

הנוהל איננו מאפשר רק ליתן מעמד זמני שלא יעלה על שלוש שנים ולדון במעמד הקבע, או מעמד כזה לשנתיים ולחזור ולדון בשינוי נסיבות. כפי שאומרים גם המשיבים בטיעונם המשלים, אפשר שהוועדה תחליט בתום השנתיים ליתן לעותרת 1 מעמד של קבע. לפי זה, הוועדה היתה מוסמכת ליתן לה מעמד כזה גם ביום 19.11.07. ואכן, כאמור, היה עליה ליתן אותו לאור נסיבותיה של העותרת 1, כפי שפורטו בהרחבה לעיל, ובעיקר לנוכח העובדה שהוועדה כבר בחנה אותה בעבר, וכן העובדה שהעותרת 1 נמצאת כבר 7 שנים בארץ, כאשר היה עליה להביא בחשבון גם את טובת העותרת 2 ואת ההשפעה המזיקה שיש למצב של חוסר הוודאות שבו היא ואימה נתונות מזה שנים. ועוד זאת: **הנוהל בא כדי למנוע מצב שבו בנות זוג זרות מוכות תישארנה בקשר הזוגי האלים כדי לא לסכל את רכישת מעמד הקבע. ההתנהלות כלפי העותרת 1 איננה משדרת לאותן נשים מוכות את המסר שהנוהל ביקש להעביר להן, והן עלולות להחליט להמשיך ולהישאר בקשר הזוגי האלים.**

אין בידי לקבל את טענת המשיבים כי עיסוקה של הוועדה הבינמשרדית בנושא הוא לפנים משורת הדין. לאחר שהוכר עניינן של בנות זוג זרות המנתקות את קשריהן עם בעליהן הישראלים האלימים, לאחר שהתלוננו עליהם ועקב כך מאבדות את זכותן להמשיך בהליך המדורג, או לחלופין עניינן של הנשים הזרות המוכות, שלא מתלוננות ואינן עוזבות את הבעלים המכים, מחשש להפסקת ההליך המדורג ולגירושן מישראל, והוחלט כי הפתרון יהיה במסגרתו של נוהל מיוחד, הרי שאנו במסגרתו של הדין ולא בלפנים משורת הדין. אין מדובר כאן באיזשהו מקרה ייחודי יוצא דופן המחייב פתרון שלא במסגרתו של הדין, אלא בתופעה ידועה, שניתן לה פתרון במסגרת הדין ומכוחו (עת"ם (י-ם) 8634/08 **שם טוב נ' שר הפנים**, סעיפים 8-9 (פורסם בנבו, 12.8.2009), ההדגשה הוספה, ת.מ.).

23. בעניינה של גב' אלעיסאוי מתקיימים כלל השיקולים האמורים. כאמור, גב' אלעיסאוי מתגוררת בישראל כדין מזה שנים רבות. היא מחזיקה ברישיון לשיבת ארעי מאז חודש דצמבר 2009, ומאז שנת 2014 רישיון זה ניתן לה במסגרת ההליך

ההומניטארי. גבי אלעיסאוי היא אם לארבע בנות תושבות קבע, בהן שתי קטינות. הבנות נולדו וגדלו בירושלים והן זקוקות לוודאות לגבי עתיד המשפחה ולגבי נוכחותה המתמדת של אמן במחיצתן, במיוחד על רקע האלימות הקשה בה נקט ההורה השני שלהן, אביהן, כאשר התגורר עם המשפחה. כמפורט לעיל, גבי אלעיסאוי נפרדה מבעלה לאחר שסבלה מאלימות קשה מצדו, שאף הובילה להגשת כתב אישום כנגדו ולהוצאת צו הגנה לטובתה. אלמלא ההתעללות ממנה סבלה גבי אלעיסאוי במסגרת נישואיה, היא אף היתה יכולה להמשיך בהליך לאיחוד משפחות ולקבל מעמד של תושבות קבע במסגרתו לפני שנים, כך שסירוב לבקשה ינגוד את התכלית של הנוהל המאפשר את המשך הסדרת המעמד של נפגעת האלימות מטעמים הומניטאריים.

24. כמו כן, גבי אלעיסאוי סובלת משורה של בעיות רפואיות, כמפורט לעיל. קשה לה להמשיך להגיע לשכנת רשות האוכלוסין וההגירה מדי שנה לצורך חידוש רישיון הישיבה שלה, והיא מבקשת להשתחרר סוף סוף מהחששות והספקות לגבי המשך הסדרת מעמדה, המלווים אותה כל כך הרבה שנים.

25. לאור כל האמור לעיל, מתבקשת הוועדה הנכבדה לאשר את בקשתה של גבי אלעיסאוי לשדרוג מעמדה למעמד של תושבות קבע.

בכבוד רב,

תהילה מאיר, עו"ד

לוט :
ייפוי כוח
תצהיר
טופס בקשה
נספחים א-יב